

نگنه بازی

خوش شناسی بزرگ فرهاد

وضعیت فرهاد مجیدی در الاتحاد کلبا خوب نیست. این مربی ایرانی از بازی ابتدایی فصل تنها یک امتیاز کسب کرده است و بعد از شکست ۴ بر صفر کلبا برابر الجزیره فشارها روی او بیش از پیش شد و شایعه اخراجش قوت گرفت. با این حال مدیران باشگاه امراتی اعلام کرده‌اند همچنان به مجیدی اعتماد دارند و منتظر خروج تیم از وضعیت فعلی خواهند ماند. در چنین برخی اما فرهاد یک شناسی بزرگ آورده؛ اینکه تیم روز جمعه در هفته چهارم لیگ امارات باید رودرو عجمان قرار بگیرد. عجمان هم مثل الاتحاد کلبا از بازی آغازین فصل فقط یک مساوی به دست آورده؛ با این تفاوت که آنها ۴ گل زده‌اند و ۱۳ گل خورده‌اند! برای خروج از بحران، حریف بهتر از این می‌خواستی آقای مجیدی؟

خب اجازه توهمین ندهیم

با گذشت چند روز از بازی پرسپولیس و النصر عربستان، افشین پیروانی، سرپرست پرسپولیس مصاحبه کرده و به برخی حواشی این مسابقه واکنش نشان داده است. در بخشی از مصاحبه پیروانی آمده: «حساب تویتری النصر حرف اضافه زده که نوشته زمین آزادی به درد کاشت سیب‌زمینی می‌خورد! این حرف معرفتی و جوانمردانه نبوده. ما مسعی کردیم بهترین پذیرایی را داشته باشیم که خصلت ایران و ایرانی است. حالا کیفیت چمن آزادی که ورزشگاه ملی ماست به هر دلیلی پایین آمده و مرمت نشده است. این حرف‌ها یبندنه و قشنگ نبود.» بله، تحمل این حرف‌ها برای ما هم سخت بود اما یادمان باشد تنها راه مقابله با این طعنه و کنایه‌ها از بین بردن اشکالات است. شما ورزشگاه و زمین را درست کن، بعد ببینیم چه کسی می‌تواند از این حرف‌ها بزند؟

خب البته کمی فرق داشت

انتقادات از شهاب زاهدی به خاطر تلاش او برای دریافت پیراهن کریستیانو رونالدو بعد از بازی پرسپولیس و النصر عربستان، واکنش‌های مختلفی به همراه آورده است. در این میان برخی هم به دفاع از زاهدی پرداخته‌اند؛ از جمله پایان رافت که خودش سابقه دریافت پیراهن مانوئل مالدینی را دارد. رافت گفته: «من با افتخار رفته پیراهن مالدینی را گرفتم. شهبان جوان است و نباید از او ایراد گرفت.» بله، اما فضای بازی دوستانه ستاره‌های بازگشته را هرگز نباید با اتسافر یک مسابقه سنگین رسمی یکی کرد. پیشکسوتان میلان اصلا به ایران آمده بودند که گل بگویند و گل بکشوند و پیراهن عوض کنند اما بازیکنی که بدترین مهره پرسپولیس جلوی النصر بوده و به عنوان بازیکن تعویض دوباره تعویض شده، چرا باید دنبالش گرفتن پیراهن رونالدو باشد؟

تصویر یک افسوس

در مورد رضا حقیقی که هر از گاهی یادمان می‌آید از چه استعداد بزرگی بود

این انگار تبدیل به یک عادت برای رضا حقیقی شده که هر از گاهی یک قرارداد جدید با باشگاهی نه‌چندان مطرح ببندد و آه و افسوس‌ها را در مورد خودش و استعداد چشمگیری که داشت و به یاد داد، تازه کند. این بار خیر اعتقاد فراداد او با باشگاه سپیدجامگان مشهد در لیگ دسته سوم کشور است که باعث شده بار دیگر اسم حقیقی در رسانه‌های کشور و همینطور فضای مجازی سر زبان‌ها بیفتد. مخصوصا تصویر لحظه امضای قرارداد حقیقی با این باشگاه بسیار مورد توجه قرار گرفت. او به تیمی پیوسته که کمتر از ۲۳ سال از تأسیس آن می‌گذرد. حتی همین هم می‌توانست یک نقطه آغاز دیگر باشد، اما نکته اینجاست که مرور سرنوشت حقیقی در طول سال‌های گذشته، احتمال این را که او در تیم جدیدش موفق شود، کاهش می‌دهد. در حقیقت این خود آقا رضا است که به ما اجازه نمی‌دهد نسبت به کوشش تازه‌اش انقدرها خوش‌بین باشیم.

بدون شک دوران طلایی رضا حقیقی در فوتبال ایران مربوط به اوایل دهه ۹۰ است؛ زمانی که او از فجر سیاسی به تیم ملی رسید و بعدتر پیراهن پرسپولیس را به تن کرد. او بازیکن جدید سرخپوشان در نیم‌فصل دوم لیگ دوازدهم بود که با نمایش‌های مقتدرانه‌اش در میانه میدان حسایی جلب توجه می‌کرد و بعدتر به جام جهانی ۲۰۱۴ هم رسید. حقیقی در لیگ سیزدهم هم نیز ستاره ثابت و اثرگذار پرسپولیس بود اما انقدر دچار حاشیه شد که دیگر مهارش ناممکن به نظر می‌رسید. این بازیکن گاه و بیگاه از پیشینه‌های بزرگ اروپایی‌اش سخن می‌گفت و تهدید به جدایی می‌کرد. کار به جایی رسید بود که او حتی می‌گفت در صورت رخ دادن تغییرات مدیریتی و رفتن محمد رویانیا هم قادر به ترک پرسپولیس خواهد بود! مجموعه رفتارهای حقیقی همه را کلافه کرد و نهایتا منجر به کوچ این بازیکن از اردوگاه سرخ‌ها شد. از اینجا به بعد فقط خسران بود و خسران، حضورهای کوتاه و ناموفق در تیم‌هایی مثل صبا، پدیده و شهرداری مشهد و حتی یک باشگاه تایلندی. حقیقی بارها نسبت به رفتارهایش در دوران حضور در پرسپولیس ابراز ندامت کرد اما هیچ‌یک از اینها منجر به بازگشت او نشد تا حالا که یکی از بهترین هافبک دفاعی‌های ۲۵دهه اخیر فوتبال ایران سر از لیگ دسته سوم در آورده است. کاش این بار حدس ما اشتباه باشد و او در ۳۴ سالگی مسیری تازه و موفق را شروع کند.

برای قهرمانی هم قسم شده‌ایم

شجاع خلیل زاده معتقد است در تیم ملی همیشه به مربیان ایرانی کم لطفی شده است

امیر حسین اعظمی | تیم ملی فوتبال ایران در فینال بازی دوستانه با بلغارستان و آنکولا انجام داد که هر دو مسابقه با پیروزی شاگردان امیر قلعه‌نویی همراه بود. با این حال، برخی نسبت به انتخاب حریفان تیم ملی، انتقاد دارند و این موضوع با واکنش سرمربی تیم ملی هم همراه شد. شجاع خلیل‌زاده، دوست دارند مقابل بهترین تیم‌های دنیا بازی دوستانه انجام دهند اما این فرصت به دلایل مختلف برای تیم ملی فراهم نیست. خلیل‌زاده در گفت‌وگو با همشهری درباره شرایط تیم ملی صحبت می‌کند.

۹۰ دقیقه بازی دوستانه با بلغارستان و آنگولا چطور بود؟ فکر می‌کنی تیم ملی در این دو بازی محک جدی خورد؟

این دو بازی برای ما خوب بود، شما باید این را در نظر بگیرید که برای انجام بازی‌های دوستانه چه مشکلاتی بر سر راه تیم ملی و فدراسیون وجود دارد. تحریم‌ها و مشکلات مالی باعث شده در این سال‌ها همیشه با مشکلاتی روبه‌رو شویم ولی با این شرایط باز هم جای شکرش باقی است که ۲ بازی دوستانه انجام دادیم.

۹۰ دقیقه ولی برخی معتقدند انجام بازی با تیم‌های نه‌چندان پرقدرت، کمکی به تیم ملی نمی‌کند؟

در فوتبال، دیگر بازی آسان یا تیم ضعیف وجود ندارد. شما دیدید که همین قطر با کنیا و روسیه که ما با آنها بازی کردیم، مسابقه دوستانه انجام داد و شکست خورد. تیم ما در بازی با بلغارستان که یک تیم اروپایی است، محک جدی خورد چون آنها از لحاظ فیزیکی تیم خوبی بودند. بازی با آنکولا هم برای تیم ما خوب بود. باز هم تأکید می‌کنم که در مورد انجام بازی با تیم‌های مطرح دنیا با مشکل مواجه هستیم و همه این را می‌دانند.

۹۰ دقیقه ژاپن، عربستان، کره و استرالیا از لحاظ برنامهریزی، انجام بازی‌های دوستانه و... شرایط بهتری نسبت به ایران دارند. با این وضعیت فکر می‌کنی شناسی برای قهرمانی در جام ملت‌ها داشته باشیم؟

چرا نباید شناسی داشته باشیم؟ درست است که در این زمینه‌ها از آنها عقب هستیم ولی از لحاظ بازیکن هرگز عقب نیستیم. در دوره قبلی، قبل از فینال خیلی‌ها تصور می‌کردند ژاپن قهرمان شود ولی قطر قهرمان شد، پس اینطور نیست که خیلی راحت همه چیز را پیش‌بینی کنیم. ایران تیم پرقدرتی است و با کادر فنی ایرانی‌اش، قطعاً یکی از شناس‌های اصلی قهرمانی است. ما بازیکنان باتجربه و باکیفیتی داریم و تلاش می‌کنیم تا یک اتفاق مهم را رقم بزنیم.

۹۰ دقیقه قبول داری این نسل تیم ملی، یک قهرمانی به هواداران فوتبال در ایران بدهکار است؟

خودمان هم به چیزی جز این فکر نمی‌کنیم و خیلی دوست داریم یک قهرمانی در جام ملت‌ها را به افتخارات فوتبال ایران اضافه کنیم. می‌دانیم کارمان خیلی سخت است ولی چندبرابر همیشه تلاش می‌کنیم تا این اتفاق رخ دهد. ما برای قهرمانی هم قسم شده‌ایم.

۹۰ دقیقه از عملکرد خودت در

۹۰ دقیقه تعطیلی بازی‌های لیگ برتر هم صدای خیلی از بازیکنان و مربیان را در آورده است. طبیعتاً وقتی بازی‌ها به مدت طولانی تعطیل شود، کیفیت فنی بازی‌ها پایین می‌آید. امیدوارم دیگر لیگ ابقند تعطیل نشود.

بقیه هم مثل آزادی
در تهران غیر از ورزشگاه آزادی، بقیه استادیوم‌ها هم شرایط خوبی ندارند. من شنیده‌ام که می‌خواهند ورزشگاه بسازند ولی بهتر است که اول همین چمن ورزشگاه آزادی را خیلی زود به حالت اول برگردانند. شما دیدید که در بازی پرسپولیس و النصر چه اتفاقی رخ داد و حالا قرار است الهلال به ایران بیاید. باور کنید این اتفاقات در شأن ایران نیست، ما کشور بزرگی هستیم و امکاناتمان باید در حد ایده‌آل باشد.

مانده و رانده؟

وضع سردار در رم خوب نیست، داستان او در تیم ملی هم میهم است

در هفته پنجم لیگ ایتالیا، تیم رم در برابر تورینو با تساوی یک بر یک متوقف شد. شاگردان ژوزه مورینیو در این دیدار با گل رومولو لوکاکو از حریف جلو افتادند اما در آخرین دقیق مسابقه دروازه آنها باز شد تا کار به تساوی کشیده شود. به این ترتیب رم در ده سیزدهم جدول رده‌بندی قرار گرفت که جایگاه چندین مناسبتی برای این تیم به نظر نمی‌رسد. نکته حائز اهمیت اما این است که در این مسابقه هم نوبت حضور در میدان به سردار آزمون نرسید. سردار از فهرست اروپایی رم خط خورد و فقط در مسابقات داخلی ایتالیا فرصت بازی دارد اما همانجا هم فعلاً خبر خاصی نیست و آزمون فقط در ۱ دقیقه پایانی دیدار با میپولی به بازی برگشته شد که صرفاً با یک لمس تویپ، حضور بی‌اثری هم در زمین داشت.

نکته تامل برانگیزتر اینکه پس از بازی با تورینو از ژوزه مورینیو در مورد چرایی عدم استفاده از سردار سؤال شد که او هم جواب داد: «سردار هنوز آماده بازی در این سطح نیست.» اینکه منظور سرمربی رم از عبارت «فعلاً» چیست و این شرایط تا چه زمانی طول خواهد کشید، روشن نیست. با این حال موقعیت آزمون در لیگ ایتالیا بسیار شکننده و حساس به نظر می‌رسد. در حال حاضر مهاجمان دیگری نسبت به آزمون در اولویت هستند. از ستاره‌هایی مثل لوکاکو و دیبالا که بگذریم، حتی الشعراوی و آندره بلوتی هم نسبت به سردار جایگاه بهتری دارند و این تازه در حالی است که نامی آبراهام نیز تا چند هفته دیگر از بند مصدومیت رها خواهد شد.

مخلص کلام اینکه سردار حساسی باید بچنگد تا جایگاه خودش را در رم پیدا کند. شنیده می‌شود و البته خود سردار هم هنوز تکذیب نکرده که او حتی حضور در تیم ملی را هم فدای تثبیت جایگاهش در رم کرده است. اتفاقی که دست‌کم با رویکرد فعلی آزمون و تمرکز بیش از حد او روی فضای مجازی، دور از انتظار به نظر می‌رسد. امیدواریم سردار به‌طور تاملان در رم و تیم ملی بدرخشد اما در عین حال این خطر وجود دارد که موقعیت او در هر دو تیم از دست برود و به اصطلاح از اینجا رانده و از آنجا مانده شود.

چله‌نشینی استقلال

بین ۲ بازی تیم جواد نکونام، حداقل ۴۰ روز فاصله افتاد

بی‌نظمی در برگزاری لیگ برتر صدای همه را در آورده و کار به جایی رسیده که پاکو خمز، سرمربی تراکتور رسماً می‌گوید: «ما خارجی‌ها به این قبیل وقفه‌ها عادت نداریم.» زشت است که یک سرمربی خارجی چنین حرفی در مورد لیگ ایران بزند اما خوبی مسئولان ما این است که گوش‌شان اصلاً به این حرف‌ها بدهکار نیست و چنین مطالبی را به کلی نشنیده می‌گیرند. هر صورت وضعیت بسیار بدی که به‌وجود آمده، مخصوصاً روی تیم‌هایی که در لیگ قهرمانان آسیا حضور ندارند فشار می‌آورد به طوری که مثلاً بین ۲ بازی استقلال ۴۰ روز فاصله افتاده است. آبی‌ها آخرین بار روز ششم شهریور در هفته چهارم لیگ برتر به مصاف استقلال خوزستان رفتند و با یک گل به برتری رسیدند. پس از آن لیگ تعطیل شد و حالا در برنامه جدید، شاگردان جواد نکونام باید روز ۱۵ مهر در هفته هفتم به مصاف مس رفسنجان بروند. این تازه در شرایطی است که تیم امید ایران به مراحل پایانی بازی‌های آسیایی هانگزو صعود نکند، و گر نه به‌دلیل حضور بازیکنان استقلال در اردوی این تیم، مسابقات آبی‌ها باز هم به تعویق خواهد افتاد!

بچه سرراهی

لیگ برتر فوتبال ایران؛ بی‌پناه، تو سری خور و از هر نظر روی هوا

بهرورز رسایی | شاید بهترین تعبیر برای توصیف فوتبال باشگاهی ایران، تعبیر «طفل سرراهی» باشد؛ مسابقاتی که برگزاری منظم و ابرومندانه آن در اولویت آخر است و هر اتفاقی رخ می‌دهد، آقایان فوراً حکم به تعطیلی و وقفه در برگزاری آن یا انجام بازی بدون تماشاگر می‌دهند. این مسابقه همیشه وجود داشته اما گاهی به معنای واقعی کلمه شور کار درمی‌آید؛ شبیه این روزهای لیگ بیست‌وسوم که همه را هاج و واج گذاشته است. امروز در حالی لیگ برتر تعطیل است که کسی فلسفه این وقفه را درک نمی‌کند.

خشت کج اول

مسابقات این فصل لیگ برتر از همان ابتدا با سنگی کج بنا نهاده شد. در شرایطی که قرار بود فصل جدید از روز ۱۲ مرداد آغاز شود، مدیران باشگاه لیگ برتری به فدراسیون فوتبال نامه نوشتند و گفتند آماده نیستند. به همین راحتی شروع بازی‌ها یک هفته به تعویق افتاد و مسابقات هفته اول روز ۱۸ مرداد آغاز شدند. با برنامه قبلی، دربی تهران به عنوان شاهبیت مسابقات لیگ برتر قبل از اردوی مهریور تیم ملی برگزار می‌شد اما تأخیر یک هفته‌ای همه چیز را به هم ریخت و حالا ممکن است دربی با چند ماه تأخیر انجام شود. اصلاً آدم باورش نمی‌شود این چیزها را! آلمان و انگلیس و اسپانیا نه، شما یک لحظه تصور کنید در کره و ژاپن و قطر باشگاه‌ها به فدراسیون نامه بنویسند و بگویند آماده شروع لیگ نیستیم و به همین راحتی بازی‌ها عقب می‌افتد؛ اصلاً چنین چیزی ممکن است! با شرایط موجود چطور جرات می‌کنیم به فوتبال باشگاهی کشورمان لقب «حرفه‌ای» می‌دهیم؟

همه چیز روی هوا

در شرایطی که مسابقات هفته پنجم لیگ برتر به بهانه حضور نمایندگان ایران در لیگ

